

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o bezpečnosti spotrebných výrobkov a o zrušení smernice 87/357/EHS a smernice 2001/95/ES“

COM(2013) 78 final – 2013/0049 (COD)

(2013/C 271/15)

Hlavný spravodajca: **Bernardo HERNÁNDEZ BATALLER**

Rada (25. februára 2013) a Európsky parlament (12. marca 2013) sa rozhodli podľa článku 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom

„Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o bezpečnosti spotrebných výrobkov a o zrušení smernice 87/357/EHS a smernice 2001/95/ES“

COM(2013) 78 final - 2013/0049 (COD).

Predsedníctvo Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru poverilo 12. februára 2013 vypracovaním tohto stanoviska odbornú sekciu pre jednotný trh, výrobu a spotrebu.

Vzhľadom na naliehavosť danej témy bol pán Bernardo HERNÁNDEZ BATALLER rozhodnutím Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na jeho 490. plenárnom zasadnutí 22. a 23. mája 2013 (schôdza z 22. mája 2013) vymenovaný za hlavného spravodajcu. Výbor prijal 120 hlasmi za, pričom 1 člen hlasoval proti a 3 sa hlasovania zdržali, nasledujúce stanovisko:

1. Závery a odporúčania

1.1 EHSV súhlasí s názorom Komisie, že je potrebné vytvoriť právny rámec zabezpečujúci vysokú mieru ochrany spotrebiteľov, ktorý zavedie povinnú požiadavku bezpečnosti spotrebných výrobkov.

1.2 Výbor sa domnieva, že nariadenie je vhodným právnym nástrojom na túto konsolidáciu súčasných právnych textov a ich prispôbenie novému právnemu rámcu pre uvádzanie výrobkov na trh. Nariadením sa zavedie rovnaká úroveň bezpečnosti vo všetkých krajinách EÚ, a to prostredníctvom zavedenia spoločných kritérií.

1.3 Keďže nariadenie je jediným nástrojom, ktorý umožňuje prijatie rovnakých opatrení pri rovnakej úrovni rizika vo všetkých krajinách EÚ, je vhodné, aby bol tento návrh formulovaný tak, aby sa dal interpretovať rovnakým spôsobom vo všetkých krajinách EÚ.

1.4 EHSV sa domnieva, že vzhľadom na význam normalizácie pre zaistenie bezpečnosti výrobkov by mala Komisia väčšmi podporovať zapojenie spotrebiteľov do CEN a ďalších podobných organizácií.

1.5 Výbor sa domnieva, že v záujme dobudovania vnútorného trhu je návrh veľmi dôležitým ochranným opatrením pre spotrebiteľov, pretože znižuje riziko ujmy na zdraví alebo úmrtia a obnovuje dôveru. Na druhej strane však výbor zastáva názor, že pri obchodných transakciách je nevyhnutná transparentnosť a lojalnosť, aby tí, ktorí zamýšľajú vyrábať a predávať nebezpečné výrobky, nemali neoprávnenú výhodu oproti

konkurentom, ktorí znášajú náklady vyplývajúce z požiadaviek na bezpečnosť výrobkov.

2. Úvod

2.1 Ochrana bezpečnosti spotrebiteľov znamená, že tovar a služby, ktoré im sú k dispozícii, nesmú za bežných alebo predvídateľných podmienok používania ohrozovať bezpečnosť spotrebiteľov, a v prípade, že ju ohrozujú, môžu byť rýchlymi a jednoduchými postupmi stiahnuté z trhu. Ide o jednu z hlavných zásad európskej politiky ochrany spotrebiteľov od roku 1975, keď bol predstavený jej predbežný program⁽¹⁾. Na základe uznesenia Rady z 23. júna 1986⁽²⁾ o ochrane a podpore záujmov spotrebiteľov sa zrodil „nový prístup“ v oblasti technickej harmonizácie a normalizácie⁽³⁾.

2.2 Prvá smernica o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, schválenú v roku 1992⁽⁴⁾, nahradila smernica 2001/95/ES Európskeho parlamentu a Rady z 3. decembra 2001⁽⁵⁾, ktorá nadobudla účinnosť 15. januára 2002, pričom 15. január 2004 bol stanovený ako termín, dokedy mali členské štáty transponovať ustanovenia smernice do svojich vnútroštátnych právnych poriadkov. Svojho času sa k tejto téme vyjadril aj EHSV⁽⁶⁾. Súhlasil so zameraním, ktoré navrhla Komisia, no k určitým aspektom mal výhrady.

⁽¹⁾ Uznesenie Rady zo 14. apríla 1975 o predbežnom programe Európskeho hospodárskeho spoločenstva pre politiku ochrany a informovanosti spotrebiteľov, Ú. v. ES C 92, 25.4.1975, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 167, 5.7.1986, s. 1.

⁽³⁾ Na základe uznesenia Rady zo 7. mája 1985 (Ú. v. ES C 136, 4.6.1985, s. 1).

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 228, 11.8.1992, s. 24.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 11, 15.1.2002, s. 4.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES C 367, 20.12.2000, s. 34.

2.3 Vytvorením systému Spoločenstva na rýchlu výmenu informácií (RAPEX) sa zaviedla výmena informácií medzi Komisiou a orgánmi členských štátov o opatreniach, ktoré tieto orgány a hospodárske subjekty prijali v súvislosti s výrobkami, ktoré predstavujú vážne riziko pre zdravie a bezpečnosť spotrebiteľov, s cieľom reagovať na „mimoriadne situácie“. Komisia prijala v roku 2004 (7) špecifické usmernenia, aby sa zabezpečilo náležité fungovanie systému RAPEX.

2.4 Napriek tomu, že 27 členských štátov transponovalo smernicu do svojich vnútroštátnych právnych poriadkov, vykonávacie predpisy nie sú v jednotlivých členských štátoch rovnaké a v transpozičných právnych predpisoch sa vyskytujú diskrepancie, ako napríklad:

- aspekty týkajúce sa hodnotenia bezpečnosti uvedené v článku 3 smernice,
- pokiaľ ide o výsledovateľnosť, niektoré členské štáty zaviedli povinnosť uvádzať na výrobku alebo na obale identifikačné údaje výrobcu (alebo dovozcu) a podrobné informácie o ňom, zatiaľ čo iné členské štáty to ponechali na báze dobrovoľnosti,
- na druhej strane, v niektorých členských štátoch sa oznamovanie výrobcami vyžaduje len v prípade známeho rizika a neexistuje žiadna oznamovacia povinnosť, ak by výrobca „mal vedieť“ o riziku na základe dostupných informácií.

3. Návrh Komisie

3.1 Tento návrh nariadenia je súčasťou tzv. *balíka právnych predpisov o bezpečnosti výrobkov a dohľade nad trhom*, ktorý zahŕňa taktiež návrh nariadenia o dohľade nad jednotným trhom a viacročný akčný plán dohľadu nad trhom na obdobie rokov 2013 – 2015.

3.2 Cieľom nariadenia je doplniť právny rámec pre bezpečnosť spotrebných výrobkov a uvádzanie výrobkov na trh, ktorý bol prijatý v uplynulých rokoch a ktorý sa týka vyrobených nepotravinových výrobkov s výnimkou niektorých výrobkov, ako napríklad starožitností. Navrhované nariadenie vyžaduje, aby spotrebné výrobky boli „bezpečné“, stanovuje určité povinnosti pre hospodárske subjekty a obsahuje ustanovenia o tvorbe noriem na podporu požiadavky všeobecnej bezpečnosti. Komisia využila ako právny základ článok 114 ZFEÚ, ktorý slúži na prijímanie opatrení na vytváranie a fungovanie vnútorného trhu, a to na základe výkonu spoločných právomocí EÚ a členských štátov.

3.3 Komisia mení legislatívny nástroj a namiesto smernice predkladá návrh nariadenia s cieľom zaisťovať rovnakú úroveň bezpečnosti vo všetkých krajinách EÚ a harmonizovať právne predpisy v tejto oblasti. V tejto súvislosti stanovuje súbor

spoločných kritérií, avšak odvetvovými právnymi predpismi sa nezaobera. Návrh nariadenia stanovuje jasné a podrobné pravidlá, ktoré budú uplatniteľné jednotným spôsobom a v rovnakom čase v celej Únii.

3.4 Zámerom Komisie je racionalizovať a zjednodušiť vykonávanie systému bezpečnosti a jeho vzťah k ďalším právnym predpisom EÚ a zachovať tak vysokú úroveň ochrany zdravia a bezpečnosti spotrebiteľov.

3.5 Cieľom nariadenia je zrušiť smernicu 87/357/EHS a smernicu 2001/95/ES, pričom ich obsah bude začlenený do dvoch návrhov nariadení, ktoré sa momentálne vypracúvajú. Týmto sa ustanovenia o dohľade nad trhom a systéme RAPEX, ktoré sú v súčasnosti zahrnuté do smernice o všeobecnej bezpečnosti výrobkov, presunuli do návrhu nového jediného nariadenia o dohľade nad jednotným trhom. Toto nové nariadenie zoskupí všetky ustanovenia týkajúce sa danej problematiky do jedného nástroja a systém RAPEX sa stane osobitným varovným systémom upozorňujúcim na rizikové výrobky.

3.6 V tomto návrhu sa ďalej stanovujú základné povinnosti príslušných hospodárskych subjektov (výrobcov, dovozcov, distribútorov), ktorí sa zapojili do dodávateľského reťazca spotrebných výrobkov, pokiaľ sa ich netýkajú príslušné požiadavky vyplývajúce z harmonizačných právnych predpisov Európskej únie pre špecifické odvetvia. Pôsobnosť návrhu sa preto obmedzuje len na prípady, na ktoré sa nevzťahujú právne predpisy pre špecifické odvetvia alebo sa na ne vzťahujú len čiastočne.

3.7 Východiskovým bodom návrhu je všeobecná zásada, že všetky vyrobené nepotravinové spotrebné výrobky, ktoré sa uvedú alebo sprístupnia na trhu EÚ, musia byť bezpečné. Podrobnejšie povinnosti pre hospodárske subjekty platia len pre tie subjekty, ktorých sa netýkajú príslušné povinnosti stanovené v harmonizačných právnych predpisoch upravujúcich špecifické odvetvia výrobkov.

3.8 Návrh bol zjednodušený vďaka jasnému prepojeniu s právnymi predpismi pre špecifické odvetvia a zjednodušeniu pravidiel týkajúcich sa noriem. Navrhované nariadenie bude pokladať za bezpečné tie spotrebné výrobky, ktoré spĺňajú požiadavky odvetvových harmonizačných právnych predpisov Európskej únie zameraných na zabezpečenie zdravia a bezpečnosti osôb.

3.9 Okrem toho bol aktualizovaný oddiel s vymedzeniami pojmov, a to v súlade s novým legislatívnym rámcom pre uvádzanie výrobkov na trh. Navyše sa zásadne zjednodušil postup určovania existujúcich európskych noriem alebo žiadosti o vypracovanie európskych noriem, ktoré by umožnili predpokladať, že výrobok je bezpečný, a zosúladiť sa s novým zastrešujúcim rámcom pre normalizáciu.

(7) Rozhodnutie Komisie 2004/418/ES (Ú. v. EÚ L 151, 30.4.2004, s. 84).

3.10 Uvedené povinnosti hospodárskych subjektov riešia, okrem iného, otázky súvisiace s označovaním, identifikáciou výrobku, nápravnými opatreniami, ktoré treba prijať v prípade nebezpečných výrobkov, a informovaním príslušných orgánov.

3.10.1 V návrhu sa požaduje, aby hospodárske subjekty dokázali určiť prevádzkovateľov, ktorým dodali výrobok a ktorí dodali výrobok im. Komisia bude oprávnená prijímať opatrenia vyžadujúce, aby hospodárske subjekty zaviedli alebo presadzovali elektronický systém vysledovateľnosti.

4. Všeobecné pripomienky

4.1 EHSV súhlasí s existenciou právneho predpisu zabezpečujúceho vysokú mieru ochrany zdravia a bezpečnosti spotrebiteľov, a najmä bezpečnosti výrobkov, a domnieva sa, že návrh Komisie môže byť v tejto súvislosti prínosom. Požaduje však, aby sa zohľadnili pripomienky uvedené v tomto stanovisku vyložené v záujme objasnenia návrhu.

4.2 EHSV upozorňuje na skutočnosť, že komplexné informácie uvedené v dôvodovej správe návrhu nie sú neskôr zahrnuté v znení samotného nariadenia. V dôsledku toho sa v odôvodneniach spomínajú také otázky, ako napríklad to, že návrh nariadenia sa vzťahuje na všetky techniky predaja, vrátane predaja na diaľku, no v texte nariadenia sa už táto skutočnosť nespomína. Z tohto dôvodu, vzhľadom na navrhovaný právny nástroj, ktorý vyžaduje predchádzajúce zjednotenie kritérií, aby sa umožnila rovnaká interpretácia vo všetkých krajinách EÚ, by bolo vhodné uviesť aspoň stručný odkaz v znení návrhu nariadenia.

4.2.1 Podľa názoru EHSV je návrh nariadenia vhodný a primeraný, pretože ide o jediný nástroj, ktorý umožňuje prijatie rovnakých opatrení pri rovnakej úrovni rizika rovnakej úrovne rizika vo všetkých krajinách EÚ. Je vhodným nástrojom na zrušenie smerníc 87/357/EHS a 2001/95/ES za predpokladu, že sa zachová úroveň ochrany stanovená v oboch smerniciach, pokiaľ ide o požadovanú úroveň bezpečnosti.

4.2.2 To prispieva k právnej istote trhu aj spotrebiteľov, ktorá spolu so zjednodušením opatrení zníži ekonomické náklady spojené s prijatím nariadenia, pričom príslušné pojmy sa budú musieť interpretovať rovnakým spôsobom vo všetkých krajinách EÚ.

4.2.3 Treba podotknúť, že návrh nariadenia vymedzuje rozsah svojej pôsobnosti v porovnaní s odvetvovými právnymi predpismi Európskej únie. V článku 1 by bolo preto vhodné vyzdvihnúť jeho všeobecný a prierezový charakter vo vzťahu k ostatným odvetvovým právnym predpisom v oblasti bezpečnosti spotrebných výrobkov.

4.3 Podobne ako smernica, aj navrhované nariadenie vyžaduje, aby spotrebné výrobky boli „bezpečné“. Stanovuje určité povinnosti pre hospodárske subjekty a obsahuje ustanovenia o tvorbe noriem na podporu požiadavky všeobecnej bezpečnosti. V jeho ustanoveniach sa však nezmieňuje „zásada predbežnej opatrnosti“, ktorou by sa mala riadiť oblasť bezpečnosti výrobkov a ktorá by mala byť výslovne zahrnutá normatívnej časti znenia.

4.4 Vymedzenie pojmov v návrhu

4.4.1 EHSV sa domnieva, že pokiaľ ide o pojmy vymedzené v návrhu, mali by sa niektoré z nich zrevidovať, pretože v budúcnosti môžu spôsobovať problémy pri uplatňovaní nariadenia, a to z terminologických a prekladateľských dôvodov alebo pre rozdielne právne tradície v jednotlivých členských štátoch.

4.4.2 Definícia pojmu „bezpečný“ výrobok je primeraná a obsahuje rôzne aspekty, ktoré umožňujú posudzovať bezpečnosť výrobku na základe skutočností, ktoré by mal spotrebiteľ poznať, ako je napríklad životnosť, povaha či zloženie výrobku. Avšak výraz „výrobok“ by sa mal doplniť pojmom „vyrobený“.

4.4.3 Takisto výrazy „bežné“ a „racionálne predvídateľné“ môžu viesť k nejasnostiam, keďže kritérium racionálnosti môže naznačovať, že do tejto kategórie môžu byť zaradené hocijaké výrobky, aj keby neboli bezpečné, a to za podmienky, že budú použité správnym spôsobom.

4.4.4 Takisto výraz „normálne“ by sa mal možno nahradiť slovom „bežné“ (netýka sa slovenskej verzie – pozn. prekl.). Prípadne by sa mal tento nejednoznačný výraz dať do súvislosti so spotrebiteľom, ktorému je daný výrobok určený. Na tento účel odporúčame nahradiť tento pojem výrazom „nebezpečný výrobok“, ktorým by sa táto koncepcia zjednotila s výrazom uvedeným v smernici o občianskoprávnej zodpovednosti za chybné výrobky⁽⁸⁾. V tejto súvislosti by bolo vhodné zjednotiť právne rámce členských štátov, aj keď v tejto oblasti by sa pojem výrobku chápal v širšom kontexte.

4.4.5 Pokiaľ ide o termín „splnomocnený zástupca“, treba podotknúť, že použitie slova „mandát“ (netýka sa slovenskej verzie – pozn. prekl.) v jeho definícii by mohlo viesť v budúcnosti ku konfliktom v krajinách, ktoré vyžadujú podpísanie predbežnej dohody. Preto by bolo vhodné nahradiť tento výraz pojmom „písomné splnomocnenie“. To krajinám umožní slobodne si zvoliť taký druh zmluvy, ktorý čo najlepšie vyhovuje ich vnútroštátnemu právnemu poriadku, a zároveň to umožní predchádzať možným problémom zmluvnej povahy v budúcnosti.

⁽⁸⁾ Ú. v. ES L 210, 7.8.1985, s. 29.

4.4.6 V prípade pojmu „závažné riziko“ by bolo vhodnejšie rozšíriť ho na akékoľvek „vystavenie riziku, nebezpečenstvo alebo ohrozenie“, čo by spotrebiteľom poskytovalo väčšiu ochranu. To znamená, že „závažné riziko“ by sa spájalo s nevyhnutnosťou okamžite konať a prijať opatrenia v momente, keď sa zistí riziko.

5. Konkrétne pripomienky

5.1 Návrh nariadenia venuje osobitnú pozornosť potrebe zjednotiť a zjednodušiť požiadavky kladené na hospodárske subjekty. EHSV s tým plne súhlasí, a to vzhľadom na súčasný zmätok z hľadiska hospodárskych subjektov aj vnútroštátnych orgánov.

5.2 V článku 4 by sa mala doplniť veta „za podmienok ustanovených ďalej v tomto nariadení“, pretože koncepcia bezpečnosti sa nemusí zhodovať s ustanoveniami iných odvetvových noriem.

5.3 V znení návrhu by sa malo objasniť, v akom rozsahu sú do pôsobnosti nariadenia zahrnuté služby. EHSV však dúfa, že Komisia predstaví komplexný návrh o bezpečnosti služieb v EÚ.

5.4 V súvislosti s odkazom na „zraniteľných“ spotrebiteľov v článku 6 písm. d) treba konkrétne uviesť, či sa koncepcia zraniteľných spotrebiteľov odvíja od všeobecných kritérií (vek, zdravotný stav atď.) alebo závisí od vlastností výrobku (nedostatočné poznatky o výrobku). EHSV sa domnieva, že v záujme väčšej súdržnosti právnych predpisov EÚ by sa mali používať samostatné koncepcie vlastné právu Únie a nemali by sa definovať koncepcie v súvislosti s každým legislatívnym návrhom.

5.5 V článku 6 ods. 2 písm. h) sa spomínajú racionálne očakávania spotrebiteľa týkajúce sa bezpečnosti. Pojem „racionálne“ by sa mal špecifikovať použitím výrazov, ako napríklad „z hľadiska jeho povahy, zloženia a účelu použitia“. To by zvýšilo právnu istotu uvedeného článku.

5.6 EHSV sa domnieva, že spotrebiteľia majú právo na jasné a presné informácie o pôvode výrobkov, ktoré by v každom prípade mali zahŕňať presné miesto pôvodu v súlade s ustanoveniami práva Únie.

5.7 Okrem toho by sa malo prepracovať znenie tohto ustanovenia v tom zmysle, aby výrobcovia a dovozcovia museli „zabezpečiť“ splnenie príslušných stanovených povinností.

5.8 Povinnosti výrobcov a ďalších subjektov

5.8.1 Návrh nariadenia stanovuje pravidlá, podľa ktorých majú výrobcovia vypracovávať dokumentáciu, a kroky, ktoré majú prijať na zaistenie bezpečnosti spotrebiteľov. To považuje EHSV za dôležité.

5.8.2 Tieto špecifické povinnosti spočívajú vo vykonávaní skúšky vzoriek výrobkov sprístupnených na trhu, vyšetrovaní sťažností a vedení registra sťažností, výrobkov nespĺňajúcich predpisy a prípadov stiahnutí výrobkov od používateľa(-ov), pričom o každom takomto monitorovaní výrobcovia informujú distribútorov.

5.8.3 V návrhu sa však nešpecifikuje spôsob realizácie – či sa ponechá na členských štátoch, aby prijali potrebné opatrenia (ako napríklad vytvorenie osobitného registra), alebo (čo by bolo aj vhodnejšie) by sa tieto opatrenia mali harmonizovať s cieľom zachovať systém varovania, ktorý by umožňoval včasné informovanie trhu, aby sa tak mohli prijať účinné opatrenia ešte predtým, ako by došlo k škodám.

5.9 Technická dokumentácia

5.9.1 Povinnosť informovať spotrebiteľov by sa mala týkať výlučne len otázok súvisiacich s používaním a povahou výrobkov a nemala by sa rozširovať aj na „technickú dokumentáciu“, ktorá môže obsahovať údaje spojené s obchodným tajomstvom a ďalšie dôverné informácie od výrobcov, ktoré by mali mať k dispozícii verejné orgány. V tejto súvislosti by mali byť stanovené jasné pravidlá, ktoré sa však v návrhu neuvádzajú.

5.9.2 Keďže z textu zdanlivo vyplýva, že výrobca je zodpovedný za škody, ktoré môže nebezpečný výrobok spôsobiť, bolo by správnejšie uviesť, že obsah technickej dokumentácie bude platný desať rokov. V záujme väčšej presnosti článku 8 ods. 6 by sa mal výraz „výrobcovia zabezpečia“ nahradiť spojením „výrobcovia budú zodpovední za to“, ktoré je viac v súlade s ich povinnosťami. To isté by sa po prijatí nevyhnutných zmien malo vzťahovať aj na dovozcov a ich zodpovednosť, a to spolu s povinnosťou uschovávať technickú dokumentáciu počas desiatich rokov, ktorá sa vzťahuje aj na ostatné hospodárske subjekty.

5.9.3 Na to, aby mohli spotrebiteľia uplatňovať svoje právo na informácie o konkrétnom výrobku bez akýchkoľvek prekážok, by bolo vhodné, keby ustanovenie v článku 8 ods. 7 (podľa ktorého musí byť v adrese uvedené jedno konkrétne miesto, na ktorom možno výrobcu kontaktovať) nebolo pre spotrebiteľa záťažou v tom zmysle, aby nevyvolávalo dojem, že v prípade jeho využitia bude spotrebiteľ penalizovaný.

5.10 Pokiaľ ide o výrobky, ktorých vlastnosti sa javia ako iné, než v skutočnosti sú, EHSV požaduje najvyšší stupeň ochrany, a to najmä v prípade výrobkov vyzerajúcich ako hračky, na ktoré by sa mali vzťahovať ustanovenia smernice o bezpečnosti hračiek s cieľom dosiahnuť vysokú úroveň ochrany maloletých.

5.11 EHSV súhlasí s potrebou vysledovateľnosti výrobkov v celom dodávateľskom reťazci, pretože pomáha identifikovať hospodárske subjekty a prijať účinné nápravné opatrenia proti nebezpečným výrobkom, ako napr. stiahnutie výrobkov od používateľa alebo (v prípade potreby) stiahnutie z trhu.

5.12 V súvislosti s európskymi normami zabezpečujúcimi predpoklad zhody sa EHSV domnieva, že návrh zlepši súčasné fungovanie systému. Avšak prechodné ustanovenia a predpoklad zhody je potrebné objasniť, aby sa zvýšila právna istota.

5.12.1 Vzhľadom na význam normalizácie sa EHSV domnieva, že európske normalizačné orgány by mali mať k dispozícii potrebné zdroje na zvýšenie svojej výkonnosti a zabezpečenie vysokej kvality. Takisto je potrebné účinnejšie zastúpenie spotrebiteľov.

5.13 V zásade sa právna úprava vo veci delegovaných aktov javí ako primeraná, aj keď sa nezdá byť logické, aby sa právomoc prijímať delegované akty udeľovala na dobu neurčitú. Okrem toho by sa delegované akty nemali týkať zásadných otázok a nemali by presahovať rámec pôvodného aktu. Mali

by sa využívať predovšetkým v prípade uvedenia nebezpečných výrobkov na trh. Preto sa zdá byť vhodné, aby sa delegované akty prijímali v prípadoch uvedených v článku 15 ods. 3 písm. a) návrhu, zatiaľ čo prípady spomenuté v písmene b) sú viac otázne.

5.14 Pokiaľ ide o sankcie, treba zdôrazniť, že EHSV súhlasí s harmonizáciou druhov porušenia a príslušných sankcií⁽⁹⁾, pretože len samotné všeobecné dovolávanie sa toho, aby boli tieto sankcie účinné, odrádzajúce a primerané, by mohlo viesť k narušaniu fungovania trhu.

5.14.1 EHSV sa domnieva, že členské štáty by mali mať k dispozícii primerané a účinné nápravné a opravné prostriedky, aby mohli uplatňovať ustanovenia uvedené v nariadení vo všeobecnom záujme spotrebiteľov.

V Bruseli 22. mája 2013

Predseda
Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru
Henri MALOSSE

⁽⁹⁾ Rovnako ako napríklad v nariadení (ES) č. 1071/2009 (Ú. v. EÚ L 300, 14.11.2009, s. 51).